

KARTA PRZEDMIOTU (SYLABUS)

Opis przedmiotu

Kod przedmiotu		Nazwa przedmiotu	Podstawy projektowania ubioru	
UTH 2019/20 Wz/P/I/ST/B1.19			Basis of fashion design	
Język wykładowy		polski		
Rok akademicki		2019/2020		
Kierunek		Wzornictwo ubioru i akcesoriów mody		
w zakresie		-		
Poziom studiów		studia pierwszego stopnia		
Profil studiów		praktyczny		
Forma studiów		studia stacjonarne		
Semestr / semestry		I, II		
Przynależność do grupy zajęć		B1 Grupa zajęć kierunkowych - obowiązkowych		
Status przedmiotu		obowiązkowy		
Formy realizacji zajęć dydaktycznych, wymiar, punkty ECTS		Forma zajęć	Liczba godzin zajęć dydaktycznych	Liczba punktów ECTS
		Wykład	15 [h]	4 ECTS
		Pracownia projektowa	45 [h]	
		
Powiązanie przedmiotu	z profilem studiów	Kształtuje umiejętności praktyczne czyli profil praktyczny		3 ECTS
	z uprawnieniami	-		ECTS
	z dyscypliną	Służy zdobywaniu przez studenta niezbędnych kompetencji w zakresie realizacji projektów związanych z działalnością w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki		4 ECTS
Forma nauczania		Tradycyjna - zajęcia odbywają się na Uczelni		
Wymagania wstępne		Studenci Kierunku Wzornictwo ubioru i akcesoriów mody		
Jednostka prowadząca		Katedra Wzornictwa, Technologii Obuwia i Odzieży		
Koordynator		dr hab. Hanna Wojdała - Markowska, prof. nadzw. UTH Rad.		
Osoby prowadzące		dr hab. Hanna Wojdała - Markowska, prof. nadzw. UTH rad.		
Adres strony internetowej pjo		https://www.uniwersytetradom.pl/redirect.php?action=setsubcategory&subid=2876		
Adres e-mail, telefon koordynatora		wojdala.markowska@uthrad.pl tel. 508033127		

EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE, REALIZACJA ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH, WERYFIKACJA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Cel kształcenia:	<p>Celem prowadzonych zajęć jest rozbudzanie wyobraźni studentów w zakresie szukania twórczych, własnych inspiracji w projektowaniu ubioru, szczególnie o cechach strukturalnych i modularnych.</p> <p>Ważne jest kształcenie umiejętności samodzielnego analizowania treści</p>
------------------	--

	<p>tematów i zbierania informacji zarówno w Internecie jak również w Bibliotece UTH. Studenci powinni być przygotowywani do indywidualnej interpretacji zagadnień projektowych zawartych w treści ćwiczeń a także do wypowiedzi w formie werbalno - pisemnej (komentarze w portfolio). Student Kierunku Wzornictwo ubioru i akcesoriów mody manualnie i technicznie przygotowuje się do swobodnego posługiwania warsztatem projektowym i realizacyjnym. Szczególnie ważne staje się komunikowanie za pomocą projektów plastycznych, pierwszych prób realizacyjnych oraz przekazów werbalnych. Istotna na tym etapie staje się wrażliwość estetyczna, kreatywność oraz świadomość znaczenia jakości wykonania własnej pracy. Istotne jest również wykorzystanie wiedzy z zakresu kompozycji plastycznej na płaszczyźnie. Ważne jest podtrzymywanie zainteresowania studentów projektowaniem ubioru i poprzez treści realizowanych ćwiczeń wykazanie powiązań z tendencjami w modzie. Realizacja założeń programowych powinna być bezpośrednio związana z całokształtem projektowania ubioru.</p>
Treści programowe:	<p>Wykłady (15h) towarzyszą zestawowi ćwiczeń projektowych i dotyczą problemów w nich zawartych. Studenci zapoznają się z zagadnieniami inspiracji i kreacji w procesie twórczym związanym z różnymi etapami projektowania ubioru, terminologią mody poprzez elementy formy plastycznej w ubiorze. Uczą się rozróżniać i definiować funkcje ubioru. Dzięki wykładom oraz przeprowadzonym ćwiczeniom, studenci zapoznają się ze znaczeniem zestawień i symboliki barw oraz faktur i różnorodności materii w ubiorze.</p> <p>Semestr 1 , 2 to realizacja ćwiczeń poruszających zagadnienia artystyczno-projektowe, w których nacisk położony jest na rozwinięcie wyobraźni studenta. Ćwiczenia wykorzystują wiedzę i zdolności artystyczne studentów oraz umiejętności posługiwania się warsztatem plastycznym w stopniu pozwalającym na pierwsze próby realizacji własnych koncepcji.</p> <p>Zestaw ćwiczeń pozwala na wykorzystanie różnych metod projektowych – rysunek - projekt, stylizacja, modelowanie, które odnoszą się do wyobraźni i intuicji studenta oraz bazują na jego wiedzy i talencie. W ćwiczeniach poruszane są zagadnienia plastyczno-projektowe, pozwalające rozwijać kreatywność studentów, a także zwracające uwagę na właściwą interpretację tematu ćwiczenia. Uczą tym samym samodzielnego myślenia, zdolności gromadzenia i analizowania informacji w zakresie konkretnej inspiracji czy omawianego zagadnienia.</p> <p>Pierwsze ćwiczenie to stylizacja na manekinie papierowej sukienki o cechach modularnych. Studenci odnoszą się w swoich praktycznych rozwiązaniach do ubioru jako bryły przestrzennej oraz do ekspresji różnych gatunków papieru. Poznają różne metody jego kształtowania: darcie, cięcie, perforowanie, składanie, nawarstwianie, klejenie. Ćwiczenie jest powiązane z definicją designu, że „czasem mniej, znaczy więcej”. (7h)</p> <p>Drugie ćwiczenie to stylizacje ubioru wykonane z gotowych elementów konfekcyjnych z tzw. „second handu” . Dzięki nim studenci dokonują dekonstrukcji i sami kreują nowe realizacje zgodne z inspiracją. Nowym asortymentem jest autorska spódnica budowana na konstrukcji spódnicy podstawowej, którą studenci poznają podczas zajęć z Konstrukcji odzieży(8h)</p> <p>Trzecie ćwiczenie jest powiązane z pracą badawczą i polega na dokonaniu oceny estetyki konkretnych obrazów i tkanin unikatowych. Studenci analizują charakterystyczne cechy prac z obszaru sztuki czystej takich jak: warstwowość, modularność, rytmy, struktury, kolorystyka, materie. Wykonują tablice inspiracyjne ilustrujące skojarzenia i sposoby interpretacji zadania. Projektują i wykonują części elementów odzieży tj. kołnierze, kaptury, kłapy, plisy, mankiety. Najważniejsze elementy w procesie edukacji artystycznej przyszłych projektantów to pobudzanie wyobraźni, popieranie oryginalności i odwagi, eksperymentowanie z materia, budowanie świadomości użyteczności produktu.</p> <p>Inspiracja i interpretacja. (12h) Czwarte ćwiczenie to kreowanie ubiorów o charakterze strukturalnym i syntetycznym, dzięki którym poszerza się świadomość przyszłego projektanta, że nawet poprzez zastosowanie skromnych środków wyrazu plastycznego, ale opierając się o czytelną zasadę plastyczną możemy również uzyskać bogaty w formie i spójny w idei ubiór. (12h)</p> <p>Piąte ćwiczenie koncepcyjne: budowa anatomiczna człowieka a rysunek żurnalowy. Prezentacje rozwiązań projektów ubioru zgodnych z budową anatomiczną lub deformujących sylwetkę tworzonych przy pomocy linii geometrycznych lub obłych, w obrębie konturu sylwetki lub z przekroczeniem poza kontur. (6h)</p> <p>Podstawowe zagadnienia projektowe: znaczenie reliefu, faktur różnych materii i tekstyliów w projektowaniu;</p> <p>Znaczenie stylizacji, tradycji, dekonstrukcji, kreatywności, kolorystyki w kolekcjach ubioru.</p>

	Poszukiwanie przełożenia elementów formy plastycznej w projekty ubioru. Ćwiczenia mają na celu. oprócz pobudzenia kreatywności studenta, również motywować go do kreowania nowych form ubioru oraz poszukiwania ciekawych rozwiązań techniczno - projektowych. To zagadnienie musi być kontynuowane w toku dalszej nauki. Umiejętności praktyczne (UP) są realizowane podczas (45h) realizacji ćwiczeń, stanowią podstawę do kolejnych zajęć z przedmiotu Projektowanie odzieży
Metody dydaktyczne (kształcenia):	<ul style="list-style-type: none"> • metody podające informacje - wykład • metody problemowe - wykład pokazujący złożoność tematyczną oraz subiektywność rozwiązań i interpretacji • metody aktywizujące - dyskusja dydaktyczna, autokorekty • metody eksponujące - pokaz slajdów, prezentacje, ekspozycje prac • metody praktyczne - pokaz różnych technik plastycznych w trakcie realizacji ćwiczeń
Rygor zaliczenia, kryteria oceny osiągniętych efektów uczenia się, sposób obliczania oceny końcowej:	<p>Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest osiągnięcie wszystkich wymaganych efektów uczenia się określonych dla przedmiotu. Uzyskanie pozytywnych ocen ze wszystkich form zajęć wchodzących w skład danego przedmiotu jest równoznaczne z zaliczeniem i zdobyciem przez studenta liczby punktów ECTS przyporządkowanej temu przedmiotowi.</p> <p>Ocena końcowa to: projekt 30%, wykonanie 60%, aktywność na zajęciach 10%</p>

Efekty uczenia się dla przedmiotu w odniesieniu do efektów kierunkowych i formy zajęć				Metody weryfikacji efektów uczenia się	
Numer efektu uczenia się	Opis efektów uczenia się dla przedmiotu (PEU) Student, który zaliczył przedmiot (W) zna i rozumie/ (U) potrafi /(K) jest gotów do:	Kierunkowy efekt uczenia się (KEU)	Forma zajęć	Forma weryfikacji (zaliczeń)	Metody sprawdzania i oceny
W1	Ma podstawową wiedzę dotyczącą realizacji prac w zakresie projektowania odzieży oraz używania różnych technik i materiałów plastycznych	K_WG01	Wykład	ćwiczenia rozmowa	ćwiczenia
W2	Rozumie zależności pomiędzy teorią i praktyką w procesie projektowania ubioru	K_WG11	Wykład	ćwiczenia rozmowa	ćwiczenia
U1	Umie formułować podstawowe założenia projektowe i koncepcje, rozumie zależności pomiędzy tym obszarem umiejętności a wybraną przez siebie specjalizacją	K_UW01 K_UW09	Pracownia projektowa	ćwiczenia	ćwiczenia
U2	Potrafi efektywnie wykorzystać wyobraźnię i intuicję w realizacji prac z podstaw projektowania	K_UW03	Pracownia projektowa	ćwiczenia	ćwiczenia
K1	Wykorzystuje wyobraźnię, kreatywność podczas rozwiązywania problemów	K_KK02	Pracownia projektowa	ćwiczenia	ćwiczenia
K2	Posiada umiejętność samooceny oraz wykazuje się konstruktywną krytyką w stosunku do realizowanych przez inne osoby ćwiczeń	K_KK05	Pracownia projektowa	rozmowa korekta zbiorowa i indywidualna	ćwiczenia
Stopień osiągnięcia kierunkowych efektów uczenia się: K_WG01++, K_WG06+, K_UW01++, K_UW03+++, K_UW09++, K_KK02++, K_KK05+					

Literatura podstawowa, literatura uzupełniająca, pomoce naukowe

Literatura podstawowa :

1. Simon Travers-Spencer i Zarida Zaman , „MODA kształty i style przewodnik dla projektantów" ABE Dom Wydawniczy
2. Banach Ela i Andrzej, Słownik mody, Warszawa, Wiedza Powszechna, 1962
3. Boucher François, Historia mody: dzieje ubiorów od czasów prehistorycznych do końca XX wieku, Warszawa, "Arkady", 2007
4. S.J.Jones. Moda. Projektowanie, Arkady
5. A. Dziekońska – Kozłowska, Moda kobieca XX wieku, Warszawa, Arkady, 1964
6. B. Morris, Ilustrowanie mody

Literatura dodatkowa:

1. Historia mody od XVIII do XX wieku” – Taschen 1999
 2. Alicja Kuczyńska – „Wzory modne w życiu codziennym”
- Periodyki dotyczące tendencji w modzie: View, Collezioni, Textile Report, Zoom
- Magazyny o modzie polskie i zagraniczne: Vogue, Numero, iD, A4

Nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się – bilans punktów ECTS

Udział w zajęciach, aktywność	Obciążenie studenta [h]		
	Inne godz. kontaktowe (IGK)	Zajęcia bez nauczyciela-praca własna studenta (ZBN)	Zajęcia dydaktyczne
Udział w wykładach:	X	X	15 [h]
Samodzielne studiowanie tematyki wykładów	X	5 [h]	X
Udział w zajęciach pracowni projektowej	X	X	45[h]
Samodzielne przygotowanie się do ćwiczeń	X	20[h]	X
Udział w konsultacjach	10 [h]	X	X
Przygotowanie do zaliczenia	X	5 [h]	X
Udział w zaliczeniu	5 [h]	X	X
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	15 [h]/ 0,5 ECTS	30 [h]/ 1ECTS	60[h]/ 2,5 ECTS
Punkty ECTS za przedmiot	4 ECTS		

Informacje dodatkowe, uwagi